

การวิเคราะห์คำถ้าในหนังสือเรียนวิทยาศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

AN ANALYSIS OF QUESTIONS IN JUNIOR HIGH SCHOOL SCIENCE TEXTBOOKS

นร่องค์ศักดิ์ สังข์ศรี¹, สุมายี กานจันชาตรี², ชาตรี ฝ่ายคำตา³, พจนารถ สุวรรณรุจ⁴
Narongsak Sangsri¹, Sumalee Kanjanachatre², Chatree Faikhamta³, Potjanart Suwanruj⁴

¹สาขาวิทยาศาสตร์ศึกษา ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

¹*Science Education, Department of Education, Faculty of Education, Kasetsart University.*

²โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

²*Kasetsart University Laboratory School, Faculty of Education, Kasetsart University.*

³ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

³*Department of Education, Faculty of Education, Kasetsart University.*

⁴ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

⁴*Department of Chemistry, Faculty of Science, Kasetsart University.*

บทตัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์รูปแบบของคำถ้าในหนังสือเรียนวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้วิธีการศึกษาจากเอกสาร ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากหนังสือเรียนวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในประเทศไทยที่มีการพิมพ์เป็นภาษาไทยโดยสำนักพิมพ์เอกชน จำนวน 3 เล่ม วิเคราะห์บินทและประเภทของคำถ้าโดยใช้แบบวิเคราะห์คำถ้าในหนังสือเรียนวิทยาศาสตร์ นำบินทและประเภทของคำถ้ามาจัดกลุ่มแล้วหาค่าความถี่แล้วจึงวิเคราะห์หารูปแบบของคำถ้าที่ปรากฏในหนังสือเรียนวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า คำถ้าในหนังสือเรียนวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีทั้งหมด 1306 คำถ้า โดยเป็นคำถ้าจากหนังสือเล่มที่ 1 จำนวน 477 คำถ้า (8 หน่วยการเรียนรู้) หนังสือเล่มที่ 2 จำนวน 470 คำถ้า (9 หน่วยการเรียนรู้) และหนังสือเล่มที่ 3 จำนวน 359 คำถ้า (7 หน่วยการเรียนรู้) ซึ่งคำถ้าในหนังสือเรียนวิทยาศาสตร์มี 3 รูปแบบ คือ รูปแบบ 1 เป็นคำถ้าที่หากตอบโดยใช้ความรู้เดิมของผู้เรียน ร้อยละ 19.49 รูปแบบ 2 เป็นคำถ้าที่หากตอบจาก การปฏิบัติกรรม ร้อยละ 39.28 และรูปแบบ 3 เป็นคำถ้าที่หากตอบจากข้อมูลหรือสถานการณ์ที่กำหนดให้ ร้อยละ 41.23 โดยคำถ้าส่วนใหญ่ในรูปแบบ 1 และ 2 เป็นคำถ้าประเภทความรู้-ความจำ แต่คำถ้า ส่วนใหญ่ในรูปแบบ 3 เป็นคำถ้าประเภทความเข้าใจ ส่วนคำถ้าประเภทการนำไปใช้ และการประเมิน คำมีจำนวนน้อย จึงควรเพิ่มคำถ้าทั้งสองประเภทนี้ให้มีจำนวนมากขึ้นเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนากระบวนการคิดของผู้เรียน

คำสำคัญ: รูปแบบคำถ้า หนังสือเรียนวิทยาศาสตร์ การวิเคราะห์หนังสือเรียน

Abstract

This research aimed to analyze questioning patterns in junior high school science textbooks. The study method was based on documentary analysis in which the researcher collected data from three junior high school science textbooks in Thailand. They were printed in Thai and published by private publishers. The instrument used for questioning analysis is a question pattern analysis of science textbooks. Context and question types were applied to classify and find out the frequency of questions. After that, the question patterns were finally analyzed. The result of study indicated that the total number of questions were 1306. There were questions from the first book to totaling 477 (8 lessons), the second book 470 (9 lessons) and the third book 359 questions (7 lessons). There were three question patterns. Pattern 1; 19.49 percent of the questions were probing student's prior knowledge. Question pattern 2; 39.28 percent of the questions were focused on asking students to do practical tasks, and pattern 3; 41.23 percent of the questions were situation analysis questions. Question patterns 1 and 2 mainly focused on knowledge but question pattern 3 focused on comprehension questions. Only few questions were application and evaluation questions. To promote leaning and thinking process of students, application and evaluation questions should be increased.

Keywords: Question patterns, Science textbooks, Textbooks analysis

บทนำ

การจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ในปัจจุบันได้เน้นให้นักเรียนสืบเสาะหาความรู้ โดยการตั้งคำถามและหาคำตอบต่างๆ ด้วยตนเอง [1] การใช้คำถามเป็นกุญแจสำคัญของการสืบเสาะหาความรู้อย่างแท้จริง ซึ่งนอกจากจะทำให้นักเรียนได้ใช้สมองไตรตรองค้นคว้า หาคำตอบอย่างมีเหตุผลแล้ว คำถามยังช่วยพัฒนากระบวนการคิดของนักเรียนทำให้นักเรียนมีแรงบันดาลใจที่เปลี่ยนใหม่ อันจะนำไปสู่การอวิปถាយและการสร้างความเข้าใจ จนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ [2] นอกจากนี้ยังพบว่า การใช้คำถามที่เน้นทักษะการคิดขั้นสูงจะช่วยยกระดับการเรียนรู้ของนักเรียนได้ เป็นอย่างดีแล้วยังมีคุณค่าเทียบเท่ากับการสอนที่มีประสิทธิภาพอีกด้วย [3-4]

จากการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ในประเทศไทยพบว่า ครูส่วนใหญ่ใช้หนังสือเรียนวิทยาศาสตร์ในการวางแผนการสอน และใช้กิจกรรมต่างๆ จากหนังสือเรียน เช่น การ

ทำการทดลอง การทำแบบฝึกหัด เป็นต้น [5] และจากการสำรวจการใช้คำถามของครูพบว่า ครูส่วนใหญ่ใช้คำถามที่ปราภภูอยู่ในหนังสือเรียน จากสำนักพิมพ์เอกชนเป็นส่วนหนึ่งในการถามคำถามนักเรียนในชั้นเรียน [6] และส่วนใหญ่จะมีอิทธิพลต่อการจัดการเรียนการสอนของครู ดังนั้น หากหนังสือเรียนมีกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติและมีคำถามที่กระตุ้นการคิดของนักเรียน ซึ่งครูสามารถนำไปใช้ได้ก็จะช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จากการสำรวจหนังสือเรียน ระดับมัธยมศึกษา ตอนต้นที่จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์เอกชนและอกรอบว่า จำนวนตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2552 จนถึงปัจจุบันพบว่า มีหนังสือเรียนวิทยาศาสตร์จากหลายสำนักพิมพ์วางจำหน่าย แต่จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์หนังสือเรียน วิทยาศาสตร์ของไทยพบว่า มีผู้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องน้อยมาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะวิเคราะห์หนังสือเรียนวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ที่จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์ของเอกสารนี้ โดยจะวิเคราะห์ว่า รูปแบบของคำถามที่ปรากฏในหนังสือเรียนมีลักษณะอย่างไร ผลการวิจัยนี้จะเป็นข้อมูลสำหรับครุ่นในการเลือกใช้หนังสือเรียนวิทยาศาสตร์ การสร้างแบบฝึกเพิ่มเติม รวมทั้งการตั้งคำถามเพื่อพัฒนาทักษะ การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ และทักษะการคิดของผู้เรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อวิเคราะห์รูปแบบคำถามในหนังสือเรียนวิทยาศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

วิธีการดำเนินการวิจัย

กลุ่มที่ศึกษา

กลุ่มที่ศึกษาเป็นหนังสือเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในประเทศไทย ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง

(Purposive Sampling) จำนวน 3 เล่ม โดยเลือกวิเคราะห์หนังสือเรียนวิทยาศาสตร์ ที่จัดพิมพ์โดยสำนักพิมพ์เอกสารนี้ ทำการพิมพ์เป็นภาษาไทย มีการจัดพิมพ์ในปี พ.ศ. 2551 วางจำหน่ายตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2552-ธันวาคม พ.ศ. 2552 สำนักพิมพ์ที่หยุดพิมพ์ในช่วงนี้ ไม่ได้ทำการจัดพิมพ์ในปี พ.ศ. 2551 จะไม่นำมาวิเคราะห์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบวิเคราะห์คำถามในหนังสือเรียนวิทยาศาสตร์ ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยประยุกต์จากตารางวิเคราะห์หนังสือเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของวีระ พุ่มไม้ [9] แบบวิเคราะห์คำถามในหนังสือเรียนวิทยาศาสตร์ที่สร้างขึ้นมีลักษณะเป็นตาราง มีจำนวน 5 คอลัมน์ ในแต่ละคอลัมน์ประกอบด้วยหัวข้อต่างๆ ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ หน้า คำถาม ส่วนที่คำถามปรากฏ และประเภทของคำถาม ดังนี้

ตารางที่ 1 แบบวิเคราะห์คำถามในหนังสือเรียนวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

หน่วยการเรียนรู้	หน้า	คำถาม	ส่วนที่คำถามปรากฏ	ประเภทของคำถาม

เก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการการรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

1. อ่านเนื้อหา และคำถามในหนังสือเรียนวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของทั้ง 3 เล่ม เพื่อสำรวจลักษณะของคำถาม และบริบทของคำถามที่ปรากฏในหนังสือเรียน

2. จัดทำแบบบันทึกคำถามในหนังสือเรียนวิทยาศาสตร์ โดยระบุรายการต่างๆ ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ หน้า คำถาม และบริบทของคำถามทั้ง 3 เล่มด้วยตัวผู้วิจัยเอง

3. วิเคราะห์องค์ประกอบของคำถามที่แสดงพฤติกรรมด้านความรู้ตามแนวคิดของบลูม เพื่อกำหนดรอบของคำถามที่จะใช้ในการวิจัย นำกรอบของคำถามที่จะใช้ในการวิจัยมาทดลอง จำแนกประเภทและจัดกลุ่มคำถามในหนังสือ ซึ่งได้ดำเนินการปรับและแก้ไขอยู่หลายครั้งจนได้กรอบคำถามที่ครอบคลุมประเด็นคำถามในหนังสือเรียน แล้วนำกรอบที่กำหนดขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ความตรง และความเหมาะสมของกรอบที่กำหนดขึ้น แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข สำหรับใช้ในการวิจัยต่อไป จากนั้นผู้วิจัยนำกรอบของคำถามได้แก้ไขแล้วมาทำการวิเคราะห์คำถามทั้งหมดด้วยตัวผู้วิจัยเอง

4. หาความเชื่อมั่น (Reliability) ในการวิเคราะห์คำถานของผู้วิจัย โดยผู้วิจัยและผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่าน (Interrater reliability) วิเคราะห์และจัดกลุ่มของคำถาน แล้วนำผลการวิเคราะห์มาอภิปรายร่วมกัน ถึงความสอดคล้องของผลการวิเคราะห์ โดยถ้าผลการวิเคราะห์ของผู้วิจัยตรงกันกับผลการวิเคราะห์ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 2 ท่าน ถือว่ามีความสอดคล้อง แต่ถ้าผลการวิเคราะห์ของผู้วิจัยตรงกับผู้เชี่ยวชาญท่านใดท่านหนึ่งหรือไม่ตรงกับทั้ง 2 ท่าน ถือว่าไม่มีความสอดคล้องของการวิเคราะห์ซึ่งผู้วิจัยและผู้เชี่ยวชาญทั้ง 2 ท่าน พนบว่ามีความสอดคล้องกันมากกว่า 90%

5. ใช้แบบวิเคราะห์คำถานในหนังสือเรียน วิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น วิเคราะห์และจัดกลุ่มคำถานจากแบบบันทึกคำถานในหนังสือเรียนวิทยาศาสตร์ เพื่อหารูปแบบของคำถานที่ปรากฏหนังสือเรียนวิทยาศาสตร์ และนำข้อมูลมาหาค่าความถี่และคำนวนค่าร้อยละของคำถานโดยคำนวนจากคำถานทั้งหมดแล้วนำเสนอบันทึกในรูปตาราง และบรรยายเป็นความเรียง

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์บริบทและประเภทของคำถานในหนังสือเรียนพบว่า คำถานในหนังสือเรียนวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีคำถานทั้งหมด 1306 คำถาน โดยเป็นคำถานในหนังสือเล่มที่ 1 จำนวน 8 หน่วยการเรียน รูปแบบที่ 1 จำนวน 477 คำถาน หนังสือเล่มที่ 2 จำนวน 9 หน่วยการเรียน รูปแบบที่ 2 จำนวน 470 คำถาน และหนังสือเล่มที่ 3 จำนวน 7 หน่วยการเรียน รูปแบบที่ 3 จำนวน 359 คำถาน ซึ่งคำถานในหนังสือเรียนวิทยาศาสตร์มี 3 รูปแบบ คือ 1) คำถานที่หาคำตอบโดยใช้ความรู้เดิมของผู้เรียน 2) คำถานที่หาคำตอบจากการปฏิบัติกรรม และ 3) คำถานที่หาคำตอบจากข้อมูลหรือสถานการณ์ที่กำหนดให้ ซึ่งคำถานทั้ง 3 รูปแบบมีประเภทของคำถานครบถ้วน [7] คือ ความรู้-ความจำ (Knowledge) ความเข้าใจ (Comprehension) นำไปใช้ (Application) วิเคราะห์ (Analysis) สังเคราะห์ (Synthesis) และประเมินค่า (Evaluation) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าร้อยละของประเภทคำถาน ในแต่ละรูปแบบคำถานของหนังสือเรียนวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

ประเภทคำถาน	ค่าร้อยละของคำถานประเภทต่างๆ ตามรูปแบบคำถาน ในหนังสือเรียนวิทยาศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น			
	รูปแบบ 1	รูปแบบ 2	รูปแบบ 3	รวม
คำถานความรู้-ความจำ	13.28	11.51	3.91	28.70
คำถานความเข้าใจ	6.37	16.96	22.56	45.89
คำถานการนำไปใช้	0.00	1.15	2.15	3.30
คำถานการวิเคราะห์	2.53	4.30	4.37	11.20
คำถานการสังเคราะห์	0.08	7.67	2.30	10.05
คำถานประเมินค่า	0.00	0.15	0.69	0.84
รวม	22.26	41.75	35.99	100.00

หมายเหตุ : รูปแบบ 1: คำถานที่หาคำตอบโดยใช้ความรู้เดิมของผู้เรียน รูปแบบ 2: คำถานที่หาคำตอบจากการปฏิบัติกรรม รูปแบบ 3: คำถานที่หาคำตอบจากข้อมูลหรือสถานการณ์ที่กำหนดให้

จากการทั้ง 2 พบว่า คำตามรูปแบบ 2 มีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 41.75) รองลงมาคือ รูปแบบ 3 คิดเป็นร้อยละ 35.99 และคำตามรูปแบบ 1 มีจำนวนน้อยที่สุด (ร้อยละ 22.26) สำหรับประเภทของคำตามพบว่า คำตามความเข้าใจมีมากที่สุด (ร้อยละ 45.89) รองลงมาคือ คำตามความรู้-ความจำ คิดเป็นร้อยละ 28.70 ส่วนคำตามการสังเคราะห์ และคำตามการวิเคราะห์พบว่ามีร้อยละใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 11.20 10.05 เรียงตามลำดับ) สำหรับคำตามนำไปใช้ คิดเป็นร้อยละ 3.30 และคำตามประเภทค่าน้อยที่สุด (ร้อยละ 0.84)

เมื่อแยกพิจารณาคำตามที่ปรากฏในหนังสือเรียนวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น แต่ละรูปแบบมีลักษณะแตกต่างกัน ดังนี้

1. คำตามรูปแบบ 1 ประกอบด้วยคำตาม 4 ประเภท คือ ความรู้-ความจำ ความเข้าใจ การวิเคราะห์ และการสังเคราะห์ คำตามประเภทความรู้-ความจำ เป็นคำตามที่มีจำนวนมากที่สุดของคำตามรูปแบบ 1 (ร้อยละ 13.28) ซึ่งผู้เรียนจะต้องใช้ความรู้ที่ได้เรียนไปแล้วมาตอบ เช่น “แก๊สคาร์บอนไดออกไซด์ได้มาจากการแหล่งใด” หรือ “สารที่ถูกดูดซึมกลับคืนที่บริเวณหน่วยไนโตรเจนจะกลับเข้าสู่ร่างกายทางหลอดเลือดได” ส่วนคำตามประเภทความเข้าใจมีจำนวน ร้อยละ 6.37 คำตามส่วนใหญ่จะให้แก่เรียนอธิบายสิ่งที่กำลังเรียนรู้ เช่น “จงอธิบายความสำคัญของอวัยวะต่อไปนี้ของพืช ราก ลำต้น และใบ” หรือ “เมื่อฉีดวัคซีนป้องกันหัดเยื่อรัมันร่างกายมีการสร้างภูมิคุ้มกันโรคน้อย่างไร” สำหรับคำตามประเภทการวิเคราะห์ มีจำนวนร้อยละ 2.53 คำตามส่วนใหญ่จะให้แก่เรียนเปรียบเทียบความเหมือนหรือความแตกต่างของสิ่งต่างๆ เช่น “จงบอกความแตกต่างของเนื้อเยื่อกับอวัยวะของพืช” หรือ “เซลล์สัตว์มีโครงสร้างและส่วนประกอบแตกต่างจากเซลล์พืชอย่างไร” และคำตามประเภทการสังเคราะห์ มีจำนวนร้อยละ 0.08 คำตามจะให้แก่เรียนสร้าง

แบบแผนหรือออกแบบการทดลอง เช่น “จงออกแบบการทดลองเพื่อทดสอบสิ่งที่ได้จากการหயใจของสัตว์” เป็นต้น จากการวิเคราะห์หนังสือทั้ง 3 เล่ม พบว่า คำตามรูปแบบ 1 ไม่ปรากฏคำตามประเภทการนำไปใช้ การสังเคราะห์ และประเมินค่า

2. คำตามรูปแบบ 2 จากการวิเคราะห์หนังสือเรียนวิทยาศาสตร์ทั้ง 3 เล่มพบว่า คำตามรูปแบบ 2 ที่มีจำนวนมาก 3 ลำดับแรกคือ คำตามประเภทความเข้าใจ ความรู้-ความจำ และการสังเคราะห์ โดยคิดเป็นร้อยละ 16.96 11.51 และ 7.67 ของคำตามทั้งหมดตามลำดับ คำตามประเภทความเข้าใจ ส่วนใหญ่จะให้อธิบายสิ่งที่สังเกตโดยใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมช่วยในการอธิบาย เช่น “เซลล์ผิวใบว่ากับหอย มีลักษณะแตกต่างจากเซลล์พืชชนิดอื่นอย่างไร” หรือ “เมื่อนำกุ้งสารละลายน้ำตาลทรายแซ่บให้น้ำหมึกสีแดงเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างไร เพราะเหตุใด” ส่วนคำตามประเภทความรู้-ความจำจะเป็นการบรรยายลักษณะและการเปลี่ยนแปลงของสิ่งที่สังเกต เช่น “เซลล์ของรากมีรูปร่างอย่างไร” หรือ “การทดสอบน้ำแบ่งด้วยสารละลายไอโอดีนไดผลการทดสอบเป็นอย่างไร” เป็นต้น สำหรับคำตามประเภทการสังเคราะห์ ส่วนใหญ่จะให้สรุปผลจากการทดลอง เช่น “นักเรียนจะสรุปผลการทดลองเรื่อง เมล็ดและการออกไวด้วยอย่างไร” หรือ “นักเรียนจะสรุปผลการทดลองทั้ง 2 ขั้นตอนได้ไวด้วยอย่างไร” เป็นต้น จากการศึกษาคำตามรูปแบบ 2 พบว่า คำตามที่มีจำนวนน้อยมี 3 ประเภทคือ การวิเคราะห์ การนำไปใช้ และการประเมินค่าโดยคิดเป็นร้อยละ 4.30 1.15 และ 0.15 ของคำตามทั้งหมดตามลำดับ คำตามประเภทการวิเคราะห์ส่วนใหญ่จะให้เปรียบเทียบและจัดกลุ่มสิ่งที่สังเกต เช่น “รูปร่างของเซลล์เยื่อหัวหอย เซลล์สาหร่ายทางกระรอก และเซลล์ผิวใบว่ากับหอย มีลักษณะคล้ายกันอย่างไร” ส่วนคำตามประเภทการนำไปใช้ ส่วนใหญ่จะให้คำแนะนำจากการทดลองไปใช้ เช่น “หลักการในเรื่อง

ความกดอากาศกับความสูงของพื้นที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการประดิษฐ์อุปกรณ์ที่ใช้ในชีวิตประจำวันอย่างไรได้บ้าง” และจากการวิเคราะห์หนังสือเรียนครั้งนี้พบว่า มีคำถานประเทกประเมินค่าอยู่เพียง 1 คำถานเท่านั้น

3. คำถานรูปแบบ 3 คำถานประเทกความเข้าใจมีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 22.56) ลักษณะของคำถาน ส่วนใหญ่จะเป็นการอธิบายข้อมูลที่กำหนดให้ เช่น “สูญขึ้ปากินปลาเป็นอาหารแต่สูนขึ้ที่เลี้ยงในบ้านจะกินทั้งพืชและสัตว์การปรับตัวของสูนขึ้จัดเป็นการปรับตัวด้านใด จงอธิบาย” ส่วนคำถานประเทกการวิเคราะห์มีจำนวนมากเป็นอันดับ 2 คิดเป็นร้อยละ 4.37 ลักษณะของคำถานจะมีหลายแบบ เช่น การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ จากข้อมูล “จากภาพ เมื่อระบบนิเวศได้ถูกทำลายแล้วจะมีผลกระทบต่อระบบพิวรชนิดอื่นๆ มากที่สุด เพราะเหตุใด” วิเคราะห์ทักษะที่ใช้การคำนวน เพื่อหาค่าต่างๆ จากข้อมูลที่กำหนดให้ “ถ้าต้องการน้ำเชื่อมเข้มข้นร้อยละ 12 โดยมีน้ำ 150 กรัม จะต้องใช้น้ำตาลทรายเท่าไร” วิเคราะห์บัญหาแล้วคาดคะเนคำตอบของบัญหาที่ต้องการศึกษา “ถ้าบรรยายกาศในชั้นสตราโภสเฟอร์ ถูกทำลายไปบางส่วนจนเกิดซ่องโหว่ของแก๊สออกไซน์ (O_3) จะส่งผลกระทบต่อมนุษย์อย่างไร” รวมทั้งยังมีคำถานที่ให้จำแนกประเทก หรือเรียงลำดับวัตถุ หรือสิ่งที่อยู่ในปรากฏการณ์ต่างๆ ออกเป็นหมวดหมู่ “จงจัดกลุ่มสิ่งที่กำหนดให้ต่อไปนี้ว่าสิ่งใดเป็นสารและสิ่งใดเป็นสาร ก้อนอุกกาบาตจากดาวหาง หินภูเขาไฟ หินแกรนิต ก้อนวัตถุจากดาวอังคาร น้ำทะเล น้ำมันดิบ” เป็นต้น จากการวิเคราะห์หนังสือเรียนวิทยาศาสตร์ทั้ง 3 เล่มพบว่า คำถานรูปแบบ 3 ที่มีจำนวนน้อย ได้แก่ คำถานประเทกความรู้-ความจำ (ร้อยละ 3.91) คำถานประเทกการสังเคราะห์ (ร้อยละ 2.30) คำถานประเทกการนำไปใช้ (ร้อยละ 2.15) และคำถานประเทกประเมินค่า (ร้อยละ 0.69) โดยลักษณะของคำถานประเทก

การสังเคราะห์จะเป็นคำถานที่ให้นักเรียนออกแบบการทดลอง วางแผนแก้ปัญหาต่างๆ ในชีวิตประจำวัน และให้ค้นหาความสัมพันธ์ของข้อมูล เช่น “ถ้าเก็บเรียนต้องการทราบระดับความร้อนของน้ำในบ่อเลี้ยงปลา ขณะได้รับพลังงานความร้อนจากแสงอาทิตย์ในตอนกลางวันนั้นควรทำอย่างไร” ส่วนคำถานประเทกความรู้-ความจำ ส่วนใหญ่จะเป็นคำถานที่ให้รูปภาพมาแล้วถามความรู้จากภาพ เช่น ให้รูปภาพเซลล์สัตว์มาแล้วถามว่า “โครงสร้างของภาพที่กำหนดให้คืออะไร” สำหรับคำถานประเทกการนำไปใช้จะเน้นการนำความรู้ที่ได้เรียนมาแล้วไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ เช่น “ถ้าต้องการผลิตอนุ่มไม่ให้มีเมล็ดจะทำอย่างไร” คำถานประเทกประเมินค่าจะเป็นคำถานให้เลือกใช้สิ่งของหรือประเมินคุณค่าของสิ่งของ เช่น “ผลไม้อีต่อไปนี้แต่งไม้ สับปะรด มะละกอ และส้มเขียวหวาน ในปริมาณเท่ากัน ควรเลือกรับประทานผลไม้ชนิดใด จึงจะได้น้ำมากที่สุด เป็นต้น

สรุปและอภิปรายผล

การวิเคราะห์หนังสือเรียนวิทยาศาสตร์ครั้งนี้พบว่า รูปแบบคำถานที่ปรากฏในหนังสือเรียนวิทยาศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มี 3 รูปแบบ คือ รูปแบบ 1 เป็นคำถานที่หาคำตอบโดยใช้ความรู้เดิมของผู้เรียน ร้อยละ 22.26 รูปแบบ 2 เป็นคำถานที่หาคำตอบจากการปฏิบัติกรรม ร้อยละ 41.75 และรูปแบบ 3 เป็นคำถานที่หาคำตอบจากข้อมูลหรือสถานการณ์ที่กำหนดให้ ร้อยละ 35.99 โดยคำถานส่วนใหญ่ในรูปแบบ 1 2 และ 3 เป็นคำถานประเทกความรู้-ความจำ และคำถานเข้าใจตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์คำถานพบว่า รูปแบบคำถานที่มีจำนวนมากที่สุด คือ รูปแบบ 2 เป็นคำถานที่หาคำตอบจากการปฏิบัติกรรม คำถานรูปแบบนี้เป็นคำถานเน้นให้นักเรียนเรียนรู้หรือค้นหาคำตอบจากการปฏิบัติกรรม เช่น ทำการ

ทดลอง ทำการสำรวจ ทำการศึกษาด้านคว้า เป็นต้น สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในปัจจุบันที่ สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี [1] ส่งเสริมให้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนคิดและปฏิบัติจริง (Hand-on Mind-on Activities) การเรียนรู้แบบร่วมมือ เพราะเชื่อว่าเมื่อนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ และได้ร่วมกันกระทำกิจกรรมแล้ว จะทำให้นักเรียนสังเกตผลที่เกิดขึ้น ซึ่งจะนำมาสู่การถ่ายทอดความรู้ การอธิบาย การอภิปราย และหาข้อสรุปจากสิ่งที่ได้ลงมือปฏิบัติ ซึ่งจะช่วยสร้างความรู้ความเข้าใจและเกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย ซึ่งการเรียนรู้ในลักษณะนี้จะทำให้นักเรียนพัฒนาทั้งความรู้กระบวนการคิด ทักษะการสื่อสาร และทักษะทางสังคม ดังนั้น หนังสือเรียนจึงนำเสนอคำานรูปแบบ 2 นี้ไว้จำนวนมาก เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายของการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน

ส่วนคำานรูปแบบ 3 มีจำนวนไม่กี่เล่มเทียบกับรูปแบบ 2 ลักษณะของคำานในรูปแบบนี้เป็นคำานที่หาคำตอบจากข้อมูลหรือสถานการณ์ที่กำหนดให้ เช่น สถานการณ์ รูปภาพ เหตุการณ์ หรือปัญหา เป็นต้น ลักษณะของคำานส่วนใหญ่จึงเป็นคำานการอธิบายข้อมูลที่กำหนดให้ ทั้งนี้อาจเป็น เพราะปัจจุบันการรับรู้ข่าวสารและข้อมูลมีความหลากหลาย ในการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์จึงมุ่งเน้นให้นักเรียนได้ฝึกกระบวนการคิด โดยใช้กระบวนการหรือวิธีการ ความรู้ ทักษะต่างๆ และความเข้าใจในเรื่องนั้นๆ มาประกอบกันเป็นข้อมูล เพื่อจะช่วยให้นักเรียนคิดตัดสินใจหรือแก้ปัญหาต่างๆ ด้วยวิธีการคิดอย่างมีเหตุมีผล

สำหรับคำานรูปแบบ 1 คำานที่หากำตอบโดยใช้ความรู้เดิมของผู้เรียน มีจำนวนน้อยที่สุด ผู้จัดมีความเห็นว่า ในส่วนนี้อาจเนื่องมาจากลักษณะของคำานในรูปแบบนี้ถ้ามีการใช้คำานที่ใช้ความคิดระดับสูงความรู้เดิมของนักเรียนอาจจะไม่พอในการใช้ตอบคำาน ผู้เขียนหนังสือเรียน

วิทยาศาสตร์ฉบับนี้จึงเสนอคำานรูปแบบนี้ไว้ น้อย เมื่อเทียบกับอีก 2 รูปแบบ

เมื่อพิจารณาประเภทของคำานพบว่า มีคำานประเภทความรู้-ความจำและความเข้าใจ มีอยู่เป็นจำนวนมากและมีคำานประเภทการนำไปใช้และการประเมินค่าน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของฉลอง รุ่งเรือง [8] วีระชัย พุ่มไม้ [9] และ Allison and Shrigley [10] ที่ศึกษาการใช้คำานของครูใน การเรียนการสอนและในหนังสือเรียนวิทยาศาสตร์ พบว่า ครูใช้คำานประเภทความรู้-ความจำมากที่สุด รองลงมาคือ คำานให้อธิบาย ในหนังสือเรียนวิทยาศาสตร์พบคำานความเข้าใจ เป็นคำานให้อธิบายมากที่สุด และยังพบว่า เมื่อใช้คำานประเภทนี้ในการเรียนการสอนมีผลทำให้นักเรียนไม่มีการพัฒนาด้านความรู้และทักษะการคิดเท่าที่ควร ซึ่งการที่หนังสือเรียนเสนอคำานสองลักษณะนี้ไว้มากอาจเป็นเพราะ

1. หนังสือเรียนวิทยาศาสตร์พยายามนำเสนอเนื้อหาให้สอดคล้องกับเป้าหมายการจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ต้องการให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่เรียน ดังนั้นคำานที่ใช้ในหนังสือเรียนจึงมีความมุ่งหมายหรือมีจุดประสงค์ให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในหลักการ ทฤษฎี ที่เป็นพื้นฐานของวิชาวิทยาศาสตร์

2. หนังสือเรียนนำเสนอคำานให้อธิบาย เพราะคำานประเภทนี้จะช่วยให้นักเรียนค้นหาคำตอบและพาไปสู่ความเข้าใจได้ ซึ่งนักเรียนจะสร้างคำอธิบายจากความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งที่อ่านข้อมูล สถานการณ์ หรือสิ่งที่สังเกตกับความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่เดิม โดยใช้กระบวนการทางความคิดของตนเอง เมื่อนักเรียนมีความเข้าใจในเรื่องนั้นๆ แล้วก็จะสามารถนำความรู้มาใช้ได้เมื่อเผชิญกับสถานการณ์ต่างๆ ได้

3. จากการวิเคราะห์ยังพบว่า ในหนังสือเรียนวิทยาศาสตร์มีคำานประเภทความรู้-ความจำ

ใกล้เคียงกับคำตามประเพณีความเข้าใจ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะวิชาชีวภาพศาสตร์มีเนื้อหาจำนวนมาก และในเนื้อหาบางลักษณะยังต้องอาศัยการท่องจำอยู่ เช่น น้ำเดือดที่อุณหภูมิ 100 องศาเซลเซียส Hg คือ ธาตุปรอท มนุษย์มีโครโน่โอมจำนวน 23 คู่ เป็นต้น ซึ่งถ้าจำเนื้อหาในลักษณะนี้ได้แล้วจะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้เร็ว และเป็นพื้นฐานในการเรียนระดับสูงขึ้น

จากการวิเคราะห์หนังสือทั้ง 3 เล่ม พบว่า คำตามประเพณีนำไปใช้ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า มีจำนวนน้อยมาก ทั้งนี้อาจ เพราะหนังสือเรียนวิชาศาสตร์ยังเน้นเนื้อหาวิชา ต้องการให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชามากกว่า การให้นักเรียนคิดและพิจารณาในลักษณะต่างๆ จึงนำเสนอคำตามลักษณะนี้ไว้จำนวนน้อย ซึ่งส่วนนี้ควรได้รับการพิจารณาหนึ่งหรือเพิ่มเติมให้มากขึ้น

รูปแบบของคำตามที่ปรากฏในหนังสือเรียนวิชาศาสตร์ทั้ง 3 รูปแบบ ซึ่งจะเน้นให้นักเรียนตอบคำตามจากการใช้ทักษะกระบวนการทางวิชาศาสตร์ กระบวนการคิด และทักษะอื่นๆ ในกระบวนการคิด สอดคล้องกับมีการเรียนการสอนวิชาศาสตร์ที่มุ่งพัฒนาให้นักเรียนได้พัฒนาทั้งทางด้านความรู้ความคิด และทักษะกระบวนการทางวิชาศาสตร์ควบคู่กันไป [1] แสดงให้เห็นว่า รูปแบบของคำตามมีส่วนหนึ่งที่สามารถช่วยพัฒนานักเรียนได้ ดังนั้นในการที่จะพัฒนานักเรียนให้ทั้งทางด้านความรู้และความสามารถในการคิด สามารถใช้คำตามในการฝึกฝนนักเรียนได้ ซึ่งครูหรือหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนานักเรียนอาจใช้ผลการวิจัยรูปแบบคำตามนี้ยังเป็นแนวทางหรือเป็นข้อมูลพื้นฐานในการเลือกใช้หนังสือเรียน และการพัฒนาคำตามที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมหรือพัฒนาความรู้ทักษะการคิด และกระบวนการเรียนรู้ให้แก่นักเรียนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการทำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้เรียนใช้ผลการวิจัยนี้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนการสอนโดยใช้คำตามหรือคำตามเพิ่มเติมจากหนังสือเรียนวิชาศาสตร์ เพื่อพัฒนาทักษะการคิดและกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน

2. จากผลการวิจัยคำตามในแต่ละประเภท มีการใช้คำตามอย่างกระฉับกระเฉย มุ่งเน้นคำตามประเพณีความรู้-ความจำและคำตามประเพณีความเข้าใจจากนกเงือกไป ดังนั้นสถาบันและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหนังสือเรียนวิชาศาสตร์ หรือสื่อต่างๆ ทั้งของรัฐบาลและเอกชนใช้ผลการวิจัยนี้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการปรับปรุงรูปแบบและประเภทของคำตาม โดยส่งเสริมให้มีคำตามเพื่อพัฒนาการคิดในสื่อประเภทต่างๆ ให้มากขึ้น เพื่อพัฒนาความสามารถในการคิดของนักเรียนให้มีระดับสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิเคราะห์ลักษณะของคำตามท้ายกิจกรรมหรือการทดลองในหนังสือเรียนวิชาศาสตร์ ของสำนักพิมพ์ต่างๆ ในด้านความยากง่ายและความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ เพื่อจะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการนำคำตามไปปรับปรุงให้เหมาะสมกับกิจกรรมหรือการทดลองและจุดมุ่งหมายทางการเรียนมากยิ่งขึ้น

2. ควรมีการวิเคราะห์คำตามที่พัฒนาความสามารถในการคิดของนักเรียน ในหนังสือเรียนวิชาอื่นๆ เช่น สังคมศึกษา ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ เป็นต้น เพื่อเป็นการฝึกฝนทักษะการคิดแก่นักเรียนในทุกๆ วิชา

3. ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับคำตามที่ครุวิทยาศาสตร์หรือ นักศึกษาฝึกประสบการณ์การสอนใช้ในการเรียนการสอน เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับหน่วยงานหรือสถาบันที่รับผิดชอบผลิตครุใน การพัฒนาครุต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

ขอทราบขอบเขตของคุณบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในการสนับสนุนเงินทุนสำหรับการวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- [1] สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. (2546). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มวิทยาศาสตร์ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- [2] Frazee B.; & Rudnitski, Rose A. (1995). *Integrated Teaching Methods: theory, classroom applications and field-based connection*. United State: Delmar.
- [3] ขัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2553). เทคนิคการใช้คำानพัฒนาการคิด. กรุงเทพฯ: สมมิตรพรินติ้งแอนด์พับลิสชิ่ง.
- [4] Schieber, S.W. (1991). *A Comprehensive Approach to Teaching Thinking*. Boston, MA: Allyn and Bacon.
- [5] วรรณทิพา รอดแรงค้า. (2551, เมษายน-มิถุนายน). สภาพการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ ตามแนวปฏิรูปหลักสูตรวิทยาศาสตร์พื้นฐานตามการรับรู้ของครุวิทยาศาสตร์ในประเทศไทย. วารสารส่งขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์. 14(2): 196-206.
- [6] สายใจ ครสารรัค. (2540). พฤติกรรมการใช้คำा�นของครูในการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (สาขาวิชาประถมศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- [7] Bloom, B.S. (1956). *Taxonomy of Education Objective, Handbook 1: Cognitive Domain*. New York: David McKey.
- [8] ฉลอง รุ่งเรือง. (2538). การวิเคราะห์การใช้คำा�นของครูและพฤติกรรมการตอบคำा�นของนักเรียนใน การเรียนการสอนวิชาชีววิทยาศาสตร์ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาพื้นฐานสังกัด สำนักคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. วิทยานิพนธ์ (ค.ม.) กรุงเทพฯ: ภาควิชาแมรย์มศึกษา. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [9] วีระชัย พุ่มไม้. (2541). การวิเคราะห์แบบเรียนวิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (สาขาวิทยาศาสตร์ศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- [10] Allison, A.W.; & Shrigley, R.L. (1986). *Teaching Children to Ask Question in Science. Science Education*. 70(1): 73-80.